

NAŠ GLAS

**Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokoјencev**

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne št. 1.50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina 20.—

Četrletna naročnina 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

Oglasi po ceniku.

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirlici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Redna letna skupščina Glavnega Saveza državnih činovnika i službenika

se bo vršila

20. in 21. junija v Zagrebu.

Glavni Savez je Osrednji Zvezi 2. t. m. poslal sledečo brzojavko: Uprava Glavnog Saveza soglasna je, da kongres bude 20. in 21. ovog meseca u Zagrebu. Dnevni red, povlastice i izveštaj dostaviće se blagovremeno. Detalji pismom.

Drugarski pozdrav: **dr. Jovanović.**

Ker je bilo že na izrednem kongresu meseca februarja t. l. v Beogradu sklenjeno, da mora Glavni Savez do 1. aprila t. l. pripraviti načrt novih statotov za sebe in načrt **enotnega** statuta za vse pokrajinske Zveze, a teh osnutkov Osr. Zveza še ni prejela, da bi mogla za redno letno skupščino pripraviti eventualne izpreminjevalne predloge, je njen glavni odbor 5. t. m. sklenil, da se Glavni Savez brzojavno naprosi, naj skupščino preloži na drugo polovico meseca julija t. l. Dotična brzojavka je bila odposlana 6. t. m. iz Celja. Polagamo namreč največjo važnost na to, da imajo vse pokrajinske zveze enotna, toda ne komplicirana pravila, ki bi omogočila učvrstitev skupnega udruženja. Če bo Glavni Savez ustregel naši želji, bomo poročali v prihodnji številki, ki izide mesto 20. izjemoma že 17. t. m. Podrobnejših vesti od Glavnega Saveza do danes še nimamo.

V Ljubljani, dne 8. junija 1926.

Za Glavni odbor Osr. Zveze:

Maks Lilleg,
predsednik.

Joža Bekš,
gl. tajnik.

Uradniško vlado hočemo.

V št. 14 »Našega Glasa« z dne 26. maja 1926 je sprožil pisec članka »Naš bolni parlamentarizem« misel, ki je vredna, da bi našla najširši odmev ne samo med državnimi uslužbenci, ampak tudi med celokupnim našim narodom, osobito med volilci. Članek zasluži, da bi ga čitali in o njem razmišljali vsi sloji jugoslovenskega naroda in je le obžalovati, da ga radi njegove objektivnosti in nepristranosti ne priobčijo naši politični dnevniki. Ni namreč pričakovati, da bi se kak strankarski list zavzemal za stvar, od katere njegova stranka nima nobene neposredne koristi.

Vendar to ne bi smelo strašiti onih neštehtih prijateljev resnega in smotrenega dela, ki znajo kljub strankarski pripadnosti krotiti svoje politične strasti in so v stanu presojati kako pametno idejo tudi z drugega, ne samo strankarskega ali političnega stališča. Ključ po nevtralni uradniški vladi bi se moral že davno razširjati po vsej naši državi. Dasi sem sam organiziran strankar, vendar nisem

tako zaslepljen, da bi pričakoval n. pr. v uradniškem vprašanju iskrene, nesebične naklonjenosti od kake politične stranke ali da ne bi opazil pogubnih posledic za naš narod, ki jih povzroča že od prevrata neprestana borba raznih političnih strank za državno krmilo. Ali smo že imeli kako vlado, ki bi ji bil blagor naroda res pri srcu? Če abstrahiramo ustavo in zakon o zaščiti države, moramo priznati, da imajo pri ureditvi države razne stranke prokleta malo zaslug. Da je naša država danes kolikortoliko konsolidirana, je v prvi vrsti zasluga potrpežljivosti in trezne preudarnosti naroda; da pa ni bolj urejena in popolnoma konsolidirana, je v prvi vrsti krivda raznih vlad, ki niso imele zmisla za resno delo, ampak so izrabile čas svojega vladanja za to, da so svojim političnim strankam izposlovale kolikor mogoče veliko privilegijev, potrebe ljudstva pa so jim bile deveta briga. Neposredno za vladami odgovarjajo za tako brezplodnost seveda poslanci, ki podpirajo take vlade in ki, čim zasedejo sami ministrske stolice, pozabljajo, da so manda-

torji naroda in da jim je posredno baš narod pripomogel do ministrskih položajev, ker je vanje zaupal in jih izvolil za poslance.

Res je sicer, da je od prevrata dalje zagledalo beli dan razmeroma veliko število raznih zakonov, dasi tudi bi jih bilo lahko pri zdravih parlamentarni razmerah še enkrat toliko. Toda, ako bi mogli vsi ti zakoni ostati le na papirju, ali ako bi se imeli izkrivljati in vsak mesec raznim mogotcem na ljubo spreminjati, je bolje, da jih ni. Le pogledjmo si n. pr. uradniški zakon! Niti senca že ni več načrta, na katerem so delali strokovnjaki in kateri je bil že pred uzakonjenjem na vse strani okrnjen. Koliko sprememb je pa doživel še po uzakonjenju, skoro ni mogoče ugotoviti. Pove se le lahko na kratko: kar je bilo za nameščence ugodnih določb, so jih deloma kratkomalo črtali, deloma nadomestili z reakcionarnejšimi, druge pa čakajo raznih dodatnih izvršilnih naredb in pravilnikov, za katere tekom 3 let ministri še niso našli časa, da bi jih predpisali. Po žalostnih izkušnjah pa smemo pričakovati, da bodo ukinjene prej ali slej tudi te določbe, nakar odpade potreba po pravilnikih. — Slično se dogaja tudi z drugimi zakoni. Zakonske določbe se kratkomalo prezirajo ali pa se ne morejo izvrševati, ker ni tozadevnih izvršilnih naredb.

Ali se je potem čuditi, ako se je pod takimi razmerama razpasla korupcija, ako gineva volja za splošno, nesebično in požrtvovalno delo v korist naroda? Ako čitamo naše zakone, skoraj ne moremo verjeti, da so jih izdelali in odobrili naši »ljudski« zastopniki, ampak bi prej mislili, da so to naredbe kakih srednjeveških vladodržcev, ki so svojim tlačanom kratkomalo diktirali davke in jih na vse načine pritiskal k tlom. Kadar se pri nas kak zakon dela, takrat navadno poslanci pozabijo, da je njihova prva in pravzaprav edina dolžnost, ščititi interese ljudstva, ki jih je zato izvolilo, da mu ustvarijo pravične in socialne zakone.

Prepričan sem, da je poleg pisca uvodoma omenjenega članka še mnogo razočaranih volilcev za uradniško vlado. Zanj so vsi, ki so stvarno motrili delo dosedanjih vlad in ki so zaman pričakovali zboljšanja gospodarskih in socialnih razmer. Ali je popolnoma izključeno, da bi prišla vsaj za poizkus nevtralna uradniška vlada na krmilo? Mnenja sem, da bi se z malo stvarno agitacijo spočetka v nepolitičnih, pozneje pa tudi v političnih listih kmalu pripravila tla za tako vlado. Smotreno bi morale v tem pravcu sodelovati v prvi vrsti razne stanovske in gospodarske organizacije, saj mislim, da so se do danes že vse prepričale, da od političnih strank nimajo pričakovati podpore. **Zlasti bi bila v to poklicana Osrednja Zveza in Glavni Savez državnih nameščencev, da propagirata uradniško vlado, s katero se pozneje menda ne bi bilo treba tako brezuspešno boriti, kot s politično.** Dostikrat se

čuje, koliko je med poslanci državnih uradnikov in nisem prevelik optimist, ako trdim, da bi se jih v vsakem klubu našlo vsaj par, ki bi zagovarjali poizkus uradniške vlade in skušali pridobiti zanj tudi druge poslanske tovarise. Naloga Glavnega Saveza bi bila, da na primeren način poišče take poslance v posameznih klubih. Res je sicer, da so tudi ti poslanci bili izvoljeni kot politični eksponenti, dvomim pa, da bi bil v njih zamrl že vsak čut za pošteno delo, v korist širokih ljudskih mas. Nekateri imajo vendarle resno voljo, da bi opravljali svoje poslanske dolžnosti častno in v blagor naroda, toda imajo vezane roke vsled strankine discipline ali raznih drugih okolnosti. Taki poslanci bi gotovo podpirali nevtralnno uradniško vlado; pa tudi vlada sama brez parlamenta bi bila boljša, kakor so bile dotedanje.

O blagodejnih posledicah uradniške vlade ne dvomim niti malo, v tem se popolnoma strinjam s piscem večkrat omenjenega članka. Riba smrdi pri glavi! Ozdravimo najprej našo državno upravo in vse drugo bo prišlo samo od sebe. Dovolj je 7 suhih let brezplodnega prerakanja v parlamentu, dovolj večnih vladnih kriz! Naj sledi vsaj enako števílo rodovitnih let, let stvarnega, intenzivnega dela v korist naroda!

Nj. V. Kralj — Crvenom Krstu.

Prejeli smo od zunanjega ministrstva s pozivom, da objavimo:

Nj. V. Kralj uputio je svojeručno pismo Predsedniku Crvenog Krsta g. prof. dr. Marku T. Leko; sa najboljim željama za uspeh Crvenog Krsta, osobito prilikom njegove akcije o t. zv. Letnjim Danima Crvenog Krsta koje Društvo priredjuje 12.—13. juna.

Ovdje saopštavamo pismo Nj. Veličanstva doslovno:

»Gospodine Predsedniče,

Komandujući našom slavnom vojskom 1912—1918 godine svakodnevno sam se uveravao o velikoj pomoći Društva Crvenog Krsta našim ranjenicima i bolesnicima. Crveni Krst je stizao u prvi čas u svakoj bedi in nesreći svojom pomoći, vidao teške rane a bolnima blažio bolove.

Borba naše vojske i celoga našeg naroda, u kojoj su sva dobra narodna: i snaga, i zdravlje, i celokupna imovina njegova

bili pripasani na žrtvu našeg najvećeg idealu slobode i ujedinjenja — ostavila je duboke ožiljke i rane u narodnome telu i privrednoj snazi narodnoj. Ostao nam je veliki broj invalida i bolesnika, uveljene siročadi, a društvene i privredne nedaće poratne takodje su nam dale i ne manji broj bednih i nevoljnih.

Potrebni su nam, dakle, još veći napori u miru za ukladanje štetnih posledica, za snaženje i napredak našeg naroda i države, te da slobodu i jedinstvo očuvamo, a narodno blagostanje urvećamo.

Kao visoko nacionalna ustanova, naš Crveni Krst treba da postane močan čimlac na kulturnom, zdravstvenom i društvenom polju razvijanja domovine Srba, Hrvata i Slovenaca, i valja da bude ivek pripravan da pruži hitnu i ubilatu pomoć u svakome mestu, kraju, kad kakva nedaća zagrozi.

Želim s toga najlepši uspeh Crvenom Krstu u okupljanju oduševljenih dobrovoljnih saradnika, da se njegove ideje pronesu širom zemlje.

Primité i saopštite svima članovima. Moj pozdrav.

ALEKSAIDER s. r.

Originalno reševanje uradniškega problema v Avstriji.

Pri pogajanjih med vlado in med uradništvom. — ali ste, ljudje božji, že kedaj slišali, da se vlada SHS pogaja s svojim uradništvom? — je uradništvo, izjavilo, da se v načelu strinja s tem načinom izboljšanja svojih prejemkov, vendar je pa zahtevalo, da se še pred novim letom, oziroma pred božičem in ne, kakor predlaga vlada, šele po novem letu, nakloni gotove vsote uradništvu.

Ker vlada ni takoj pristala na to zahtevo, oziroma ne v zadostni izmeri, stavilo je uradništvo vladi celo ultimatum za dan 1. nov. 1925 ob 12. uri opoldne ter zagrozilo s štrajkom, za katerega je bilo tako vse pripravljeno.

Vendar je pa prevladala med uradništvom treznejša struja, ker je ta ultimatum potekel, ne da bi bil nastal v resnici štrajk in so se pogajanja zaključila s povoljnim uspehom za obe strani. (Kako pa je z izplačilom dovoljne podpore, smo poročali že v poslednji številki N. Glaša. Ur.)

Vlada je s pomočjo socijalnih demokratov enkratno taklonitev deloma znižala, saj je tej parlamentarni večinski skupini kakor gori omenjeno, ne gre za to, da se res reši uradniško vprašanje, marveč gre ji za to, da se ne reši, in si tako ohrani uradništvo v nezadovoljnosti. Gre jim pač le za izvenuradniške, lastne strankarske namene.

Morda bi bilo tudi za nas umestno, da bi sledili avstrijskemu zgledu ter pridobili na ta način, n. pr. za naše upokoјence, ki že leta in leta moledujejo za svoje pravice brez uspeha, one male vsote, ki so potrebne za to, da se jim **krone izenačijo z dinarji?**

Ali pa, da se morda izplačajo aktivnemu osebu zakonito določene zloglasne »razlike«?

Bojimo se pa, da za nas ne velja latinski pregovor: »Exempla trahunt«, ali po domače **pravilno povedano: »Taki zgledi pri nas ne vlečejo!«**

Državnim nameščencem in upokoјencem.

Vlada je z znano odredbo odredila, da naj kupujejo državni nameščenci in upokoјenci svoje potrebščine v svoji zadrugi, ki ji je nudila v svrhu lažjega obstanka izvestne olajšave. Oblasti v Sloveniji so sicer naprtille zadrugi poslovni davek, a je sedaj odločil novi finančni zakon, da so zadruge tudi tega davka proste.

Kakor znano, ima zadruga prodajalno za specerijsko blago, ima pa v zadrugi še druge predmete, kakor dežnike, palice, preproge, predpragnike itd.

Opozarjamo vas, da se nahaja v zadružnih prostorih **tudi čevljarna**, kjer se izdelujejo najboljši in najtrpežnejši čevlji. Pripominjamo, da se je zaupanje v čevljarno utrdilo tako, da bi, če bi smeli ustrezati vsem neštetim naročilom, zalagati z našo solidno ubutvijo lahko vse državno nameščentvo v Ljubljani. Zadošča, če povemo, da nam je bil poverjen izdelek preko 130 parov novih čevljev ene cele organizacije državnih nameščencev, ki niso niti vsi člani naše zadruge. Po meri izgotavljamo čevlje hitro in točno. Na up dano blago se plačuje najdalje v enem mesecu po prevzetju blaga, ako ni drugega dogovora.

Osobito vam priporočamo, **da se poslužite čevljev, ki so v zalogi — moških, ženskih in**

Osrednja Zveza med svojim članstvom.

Ustrezajoč željam svojega članstva, je sklenila O. Z. od časa do časa prirejati v večjih centrih Slovenije informativne zbornice, da direktno čuje težnje svojih članov ter jim po članih glavnega odbora poroča o uspehih svojih prizadevanj. Prvi tak zbor se je vršil v nedeljo 6. t. m. v dubkom polni mali dvorani Narodnega doma v Celju.

Iz Ljubljane je prispel kompletan glavni odbor pod vodstvom predsednika M. Lillega, ki je v nad ur, trajajočem izvajanju podal zastopnikom najrazličnejših strokovnih organizacij vseskozi objektivno poročilo.

Predsednik celjske krajevne organizacije prof. Slavko Raić je otvoril ob 10. uri zborovanje ter z zadovoljstvom ugotovil, da se je javno nameščentvo, ki posebno v Celju in njegovi okolici kaže več zrelosti za organizacijsko idejo kot kje drugod, odzvalo v tako častnem številu ter prihitelo na zborovanje. S posebno zahvalo je omenil glavni odbor O. Z., ki se je odločil priti v Celje, da informira iz ust v usta celjske javne nameščence o svojem delovanju.

Glavna zasluga, da se je kolo pričelo nekoliko hitreje sukati, gre predsedniku O. Z.

M. Lillegu, ki neutrudljivo in le z njemu lastno energijo zastopa interese skoro vseh slovenskih aktivnih in upokoјenih javnih nameščencev. Ako v Osrednji Zvezi danes še niso večlanjene prav vse strokovne organizacije, ni to krivda glavnega odbora Osrednje Zveze, marveč voditeljev teh organizacij, ki mislijo, da bodo njih organizacije lahko opravile **brez enotne fronte** in vsaka na svojo lastno pest. Pričakuje, da bo Osrednja Zveza napela vse svoje moči za spojitev vseh slovenskih javnih nameščencev pod svojim okriljem in tako dala novih svežih borcev skupni vojski za nadaljnje pohode. V tem imenu pozdravlja glavni odbor Osrednje Zveze in zborovalce s prošnjo, da se razprave, ki bo sledila poročilom, čim živahneje udeleže.

Kot prvi poročevalec se oglasi k besedi predsednik Osrednje Zveze M. Lilleg, ki se zahvali v imenu glavnega odbora za pozdrave, izražajoč obenem zadovoljstvo nad nepričakovano udeležbo od strani celjskih javnih nameščencev.

15. decembra 1921 je bil zadnji dan, ko so organizacije z neomajano zavestjo mogle stopiti pred svoje članstvo ter zahtevati od njega tribut solidarnosti in strnjene discipline. Za kar se bijemo že peto leto, brez večjih uspehov, od tega velik del so dosegli

15. decembra 1921 manifestacijski zbori širom naše države. Močni smo bili takrat, imponirali smo vladi in zvišala nam je draginjske doklade tekome enega dneva, ker se nas je bala. A danes? Danes smo majhni, neboljgletni, razdvojeni, igrača v rokah vsakokratne vlade. Po tem tudi uspehi! Nimamo odporne sile, da bi zaklicali: Poglejte nas, še smo tu! In pokazati Vam hočemo, da smo tu!

Mnogo je organizacij, ki se obešajo na irak najrazličnejšim političnim strankam, ki jim obetajo zvezde z neba, kadar potrebujejo volilnih kroglic, ima pa gluha ušesa, ko jim je treba priboriti po danih obetih tudi samo malo drobtinico za javne nameščence. In prav brez izjeme, vse stranke so takšne, kolikor smo jih še imeli doslej na vladi. Zato moramo sleči arestantovsko raševino ter zadihati v prosti zrak osvojitve. Pred vsem pa nam je treba, da se organiziramo stanovsko, ker si ne moremo misliti, da bi nad 220 tisoč v eno falango strnjjenih javnih nameščencev ne moglo obtežiti prave skodelice na tehtnici našega političnega življenja. — Le z organizacijo, samo z močno organizacijo si bomo mogli priboriti svoje pravice, ki nam jih gospoda leto za letom odreka. Delavstvo naj nam bo vzor! Njegove materijelne žrtve za organizacijo so neprimerno večje

otročjih! Tudi već parov gorskih čevljev in trpeznih sandal je še na raspolago — vse po znatno nižijh cenah, kot drugje.

Vabimo vas, da pristopite k našoj zadrugi kot člani ali pa vsaj, da se prepričate, da vam zamore naša zadruga nuditi le dobro in pošteno blago. Zagotavljamo vas, da boste zadovoljni.

Utemeljene pritožbe naslavlajte na upravni odbor.

Nabavljiva zadruga drž. nameštencev in upokojencev v Ljubljani, Vodnikov trg.

Bračo i drugovi.

Odgovarajući pravilima našega strukovnog udruženja ima se redovito svake godine održavati skupština, a toj je zadaća, da pred sakupljenim forumom iznese sve ono, što tišti nesamo struku, već i svakog pojedinca. Rad skupštine nesmi se samo ograničiti na tretiranje spomenutih, u istinu važnih stvari, već mora segnuti i dalje; takovom naime prilikom neopodno je nužno, da se radi ujednostručena uredskog poslovanja pokloni osobita pažnja razmatranju suštine pojedine grane uredskog poslovanja, te u obliku jedne strukovne rasprave iznese predavanje pred sakupljene drugove i braću. Prema zaključku glavne skupštine održavane u metropoli ponosne i bratske nam Bosne, u šehar Sarajevu, odakle su sva braća i družici ponijeli doživotno ugodne utiske ima se glavna skupština za 1926. održavati u našoj prestolnici, metropoli Srbije, a svoju nas bratskom Beogradu, gdje se podjednako nalazi i Centralna uprava naše udruženja. Braćo! Imajmo budno pred očima tu veoma važnu okolnost, tim više, jer otvoreno i iskreno moramo priznati, da se do danas u sličnim zgodama nismo izkazali dolikujuće. Godine 1923. održavana je glavna skupština u Zagrebu, takovo je prisustvovao relativno veći broj braće i drugova iz Srbije i Slovenije, nego naše domaće braće, koja činjenica, ako su životne prilike nezadovoljavajuće, ipak djeluje porazno, te u interesu našega staleškog ugleda nebi bilo, poželjno opetovanje u sličnim dimenzijama. Tko smije poreći bratsku i nada sve iskrenu gostoljubivost naše braće Slovenaca; oduševljeno su dočekali svu prispjelu braću i drugove; tako reći neumorno poklanjali osobitu pažnju svakom pojedincu, a na koncu što je konstatovano. U prvom redu primorano naglasujemo, da unatoč udaljenosti lijepe Ljubljane od: Srbije, Bosne i Dalmacije, ipak su tom prilikom u hvalevrednom broju iskreno i ljubavju pohrlili braća tih brat-

od naših, pa tudi stanovska njegova zavest je tako dozorela, da je danas slehernemu delavcu prvi krui organizacija. Zato brez jakoga skupnega udruženja, katerega se morajo okleniti prav vsi javni nameštenci od prvega načelnika tam doli v Beogradu, do zadnjega poštnega sla v gorenjski vasi, ne moremo pričakovati, da bi šlo naše žito kaj kmalu v klasje. Za vsem skupne cilje moramo na plan kot en mož, in dogajalo se ne bo nič več, da bi katerakoli vlada šla preko naših težnji na dnevni red. Saj redno opažamo, kako finančni zakoni, v katere spada vse kaj drugega kot določitev uradnih ur, napoved nošnje uniforme za davčne uradnike itd., ob vsaki priliki rušijo še tisto malo vrlin, kar nam jih je dal zakon o civ. državnih uradnikih. Saj vidimo, kako nam po drugi strani jemlje zopet stanovanski zakon, kar smo si po dolgotrajnem naporu vsaj deloma priborili. In vsega tega bi ne bilo, da imamo organizaciju, s kakšno se ponašata Anglija in Avstrija. Vsega tega bi ne bilo, ako bi mogli zatrobiti vladi z enim samim glasom, toda iz 220.000 grt: Pogledite nas, še smo tu!

(Dalje prih.)

Poravnajte naročnino!

skih pokrajina, što je svakom palo u oči; što se pako tiče broja prisutnih drugova i braće iz Slovenije, bez okolišanja moramo priznati, da je takav bio ne zamieran, već upravo imponantan; dokazom, da su braća Slovenci nadasve trijezno i dostojno shvatila kompaktnog strukovnog udruženja, što im svakako služi na čast. Ako preni sjeverozapadni i donekle jugozapadni dio Hrvatske nije toliko udaljen od bratske nam Slovenije, koji je momenat rečenom prilikom po svima opravdano uočen; izim četvorice kolega, ostalom velikom dijelu braće ni traga, još manje od njih glasa. Prisutni delegati naše sekcije bili smo svedom toga u veoma neugodnom položaju, duboko uvjereni, da sva braća ostalih pokrajina to vide, pa se opravdano pitaju, što može biti tome povod, zašto braća iz Hrvatske ovako napadno izostaju i neposvećenju ne dovoljno, već iskreno govoreći nikakvih obzira vlastitom staleškom i toliko neužnom udruženju. Isto, dapače još strašnije razočaranje uslijedilo je 1925. prigodom veličanstvene glavne skupštine u dragom nam Sarajevu. Bratskim oduševljenjem, kolegijalnom i idealnom susretljivošću ogrnila su braća Bosanci doputovavše drugove, a takovih bijaše i opet dragocjeni broj iz svih pokrajina naše lijepe kraljevine, jedino na žalost, i ničim opravdano opetovano smo učinili iznimku, mi draga braćo i družici.

Radi bolesti tajnika udruženja, takovom nije bilo moguće odvažiti se na putovanje ali zato je pismenim putem u ime cjelokupne sekcije dolikujuće pozdravio rad skupštine i svu prisutnu braću i drugove, dok od sve ostale braće naše sekcije prisustvovao je skupštini jedan jedini mladi drug i brat, koji akoprem sam, ipak je dostojno zastupao naše sekciju i tim jasno dokazao iskrenu ljubav, kojom je prožet za naše želje.

Napomenuli smo, ove godine, u najbližoj budućnosti bit će sazvana glavna skupština u Beogradu, kojom smo prilikom dužni listom se odzvati i takovoj korporativno prisustvovati. Imajmo na umu, da će tom prilikom pohrliti u prestolnicu naše ujedinjene kraljevine sva braća i družici: Srbije, Slovenije, Bosne, Dalmacije i Vojvodne, pa zar samo mi iz Hrvatske opet da izostanemo, ne to se neće, to se nesmiye dogoditi, naš ponos, naša inteligencija, na koju se svakom prilikom pozivamo, naša staleška svijest, koja bi trebala biti kud i kamo budnija, naš pozio in konačno naša iskrena ljubav napram braći i drugovima svih ostalih pokrajina naše mile Kraljevine, opravdano će nam ozbiljno staviti u dužnost, da tom prilikom svi do jednog iskrenog srca i oduševljeno pohrlimo skupštini i tim jasno i bjelodano zasyjedočimo, da su u nama do savršenja koncentrirana sva napredna spomenuta svojstva; a ujedno da tim svojim postupkom dužno i poželjno ispravimo našu dojučašnju, nehotice učinjenu pogrešku.

Osim napomenutog, udovoljavajući uvodnom pasusu, od velike je važnosti momenat, da našu pažnju dolikujuće svratimo strukovnom radu, odnosno svim njegovim granama, koje obiluju raznim novitetima, od kojih dostatah broj nije poznat braći odnosno koje pojedinoj moguće i razno imaće. Nećemo tvrditi, da kod kr. poreznih ureda službuje bivši broj starije braće i drugova; mnogi su postali žrtvom rata, nekoi se opet po svršetku propisnog broja službenih godina pošli u zasluženo stanje mira, ali ipak i danas imade, ako i neznatan broj starije braće, koji po svojoj strukovnoj spremi mogu dolikujuće poradić oko unapredjenja struke, bilo izravno, bilo poticanjem mladih drugova, a među takovima, koliko je podpisanoj sekciji poznato imade, ako i ne veliki, ali ipak stanoviti broj kolega, koji su po priznanju viših oblasti manifestirali lijepo znanje i strukovnu sposobnost.

Tko od braće i drugova želi raspravljati o kojoj temi reka to po mogućnosti čini prije detaljno obradi i odnosni elaborat u mogućim pospešenjem podnese ovoj sekciji, da ga ona uzmogne pravodobno priposlati centralnoj upravi radi izvolnog uvrštenja u nacrti skupštinskog dnevnog reda. Veoma dobro će nam doći cijenjeno mišljenje svakog pojedinca, kako u stvarima personalnog karaktera, tako i isto i onima tićući se strukovnog rada; sve ćemo to po svom pozivu rado i dužno iznijeti na skupštini i tim nepreporno dokazati, da se svi skupa nalazimo na dostojnoj visini strukovne izobrazbe.

Nemojte draga braćo ovaj predmet uzeti na laku ruku; dosta je proteklo vremena u neradu, a nastupila je doba, gdje smo dužni odavati života, intenzivno radeći oko procvata naše mu-

kojtrne struke, jer samo na taj način, ako i nešto kasnije, ali ćemo ipak i "sigurno" polučiti ono, što je na zakonu osnovano.

Uz iskreni i bratski pozdrav do sretnog viđenja u Beogradu.

Udruženje poreznih činovnika
sekcija Zagreb.

Vestnik.

O izplaćilu razlik pišejo naši dnevnik: Finančni minister je bojda predložil osnutek načrta za izplaćevanje dolgovanih razlik, ki bi jih naj dobili na prejšnji nižji uslužbenec — v obrokih. Ne moremo kontrolirati, če so te vesti točne. Veskako je pa vrlo simptomatično za razmere v vladi, da so se zmislili na ta triletni državni dolg. Če se je sedanja vlada odločila za izplaćilo, potem je to znamenje, da se bližamo — volitvam.

Novo mezdno gibanje državnih uslužbencev v Avstriji. Že zopet? Da. Zveza državnih uslužbencev je predložila odseku »petindvajsetorice« v Zveznem sōvetu (parlamentu), ki ima za člane tudi državne nameštence, nastopne zahteve: 1. Valorizacija vseh prejemkov na predvojni stanje v 3 do 4 etapah do konca marca 1927, najmanj pa na zlato pariteto; 2. eksistenčni minimum se določi na 200 S. mesečno (1600 Din); 3. podelitev mjerne enkratne podpore do konca junija 1926 in še pred regulacijo prejemkov; 4. valorizacija pokojnin vse po enakem načrtu; upostavitve popolne avtomatike, izenačenje starih pokojnin z novimi; 5. ukinitve draginjskih krajevnih razredov. Že je pa odsek »petindvajsetorice« predložil zveznemu sōvetu zahtevo, da se nakloni vsem uslužbencem 50 odstotkov enomesečnih prejemkov kot enkratna podpora. Vlada sama je sklenila, da bo regulirala s 1. marcem 1927 vsem svojim uslužbencem njihove plače. — Po uradni statistiki je ugotovljeno, da so se v primeri s cenami iz leta 1914 podražila živila za 17.000krat, obleka za 22.000, kurivo za 17.000krat, prejemki uslužbencev so se pa zvišali samo za 800krat.

Vstetje vojnih in dobrovoljskih let. Državni svet kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca B. 46.613/925. 9. februara 1926. god. Beograd. U ime Njegovog Veličanstva Aleksandra I. kralja Srba, Hrvata i Slovenaca, Državni Svet. U svom II. Odelenju sastavljenom od potpredsednika Državnog Saveta Dr. Tugomira Alaupovića, kao predsednika i Savetnika; Dr. Stevana Sagadina, Mihaila Radivojevića, dr. Makse Rošića i Dr. Save Vukanovića, kao članova, sa delovodjom Bogdanom Majstrovicom, uzeo je u razmatranje tužbe E. P., učitelja u R. D., protiv rešenja Ministra Prosvete od 3. marta 1924. god. O. N. Br. II.392, kojim je preveden u 4. grupu II. kategorije sa 3 godine priznate službe, pa je proučivši kako tužbu rešenje in ostala akta, tako i odgovor Ministrov na tužbu poslat pismom od 30. novembra 1925. god. O. N. Br. 59.127 našao da sporno rešenje nije na zakonu osnovano, stoga što tužiocu nije priznato vreme provedeno u bivšoj austro-ugarskoj vojsci kao obaveznik, a posle u srpskoj kao dobrovoljac. — Ova prva vojnička služba imala mu je biti uračunata na osnovu čl. 241. zakona o činovnicima u vezi sa austro-ugarskom vojnim zakonom od 27. decembra 1875. godine, a shodno odluci opšte sednice Državnog Saveta od 21. decembra 1925. godine. Vreme, koje je tužilac proveo u srpskoj vojsci kao dobrovoljac, ima mu se isto tako priznati prema čl. 9. zakona o dobrovoljcima i čl. 282. finansijskog zakona za 1922/23. god. ali po odbitku kadrovskog roka i samo u njegovom efektivnom trajanju, shodno odredbi iz čl. 241. zakona o činovnicima. Sa ovih razloga, a na osnovu čl. 228. zakona o činovnicima i ostalih državnih službenicima gradj reda i čl. 34. zakona o Državnom Savetu i Upravnim Sudovima, II. odeljenje Državnog Saveta. Presudjuje. Da se poništi rešenje Ministra Prosvete od 3. marta 1924. god. O. N. Br. II.392.

Tolmačenje o prestanku službe po čl. III čin. zak. »Centralna komisija za tolmačenje čin. Zakona« pri ministarstvu pravde je v gorenji zadavi z dopisom Br. 17.365 od 13. marca 1926. god. izdala sledeće odločbe. Po čl. III. Zakona o činovnicima državnemu službeniku presta služba, u slučaju bolesti, kad se novršu 12 meseci nedolazanja na dužnost. Prinađenosti aktivnog državnog službenika vezane su za njegovu služ-

bu j prema tome, kad služba prestane, samim tim prestaju i prinađležnosti skončane sa zvanjem. Kako služba u slučaju čl. 111. prestaje po samem Zakonu, nije ni u koliko od uticala okolnost što je donetije doneta odluka, kojom je regulisano pitanje službe, sa posledicama predvidjenim Zakonom. — U slučaju učiteljice, ako njena aktivna služba prestala je na osnovi čl. 111. Zakona o činovnicima, 5. juna 1925. godine, njoj aktivne prinađležnosti pripadaju do kraja istog meseca u kome je služba prestala, t. j. do kraja juna 1925. godine, bez ozira na to, što je tek u januaru 1926. godine doneta njena penzija, koja joj pripada počev od 1. jula 1925. godine. — Godine službe za penziju imaju joj se računati do 5. juna 1925. godine, kao dana koga je se po Zakonu aktivna služba prestala.

Ali je bolje biti upokojen po novem čin. zakonu ali po staremu zakonu? Zadnjič smo priobčili razsodbo državnega sveta, da pripade upokojencem z nepolnim letj penzija po novem činovniškem zakonu. S tem se temeljna penzija zviša, naraste pa pri tem komorska doklada in invalidski davek in se znižajo tudi draginjske doklade. Tako dobi upokojenec po novem manj skupnih prejemkov kakor upokojenec po staremu, kar je vsekako unikatna modnost draginjske uredbe za upokojence.

Listnica uredništva.

Malkontent! Priporočate, naj napišem kakšen članek v zmislu Vaših pritožb. Kaj pa, če bi napisal tak članek kar Vi sami? Otrsite se osebnosti pa povijte svoje misli v šopek — zataknite vanj, magari, tudi kakšno bodečo nežo — la mi ga pošljite. Prav hvaležen Vam bom za vsak kolikoroliko stvaren prispevek. A propos — ne pozabite na svojo vizitko!

P. n. dopisniške prosim, da napišejo svoje članke samo na eni strani lista in, če le mogoče, s črticam.

G. I. D. iz K. Pismo iz dne 17. maja t. l. sem izročil Vašemu stanovskemu društvu v rešitev. Nabavljalna zadruga državnih nameščencev
r. z. z. o. z.
Ljubljana, Vodnikov trg št. 5.

VABILO

na

IV. redni občni zbor

Nabavljalne zadruge državnih nameščencev v Ljubljani

ki bo 15. junija 1926 ob pol 20. uri v Mestnem domu v Ljubljani s sledečim dnevnim redom:

1. Konstituiranje občnega zbora.
2. Čitanje sklepnega računa za leto 1925.
3. Poročilo upravnega in nadzornega odbora.
4. Razrešnica sedanjemu upravnemu in nadzornemu odboru.
5. Volitev upravnega in nadzornega odbora.
6. Slučajnosti.

Opomba. Ako bi občni zbor določenega dne ob določenj ure vled nezadostnega števila navzočih zadružnikov ne bil sklepčen, bo pol ure pozneje istega dne, na istem kraju in z istim dnevnim redom nov občni zbor, kj bo sklepčen brez ozira na število prisotnih zadružnikov (čl. 40 zadr. pravil).

Letni sklepnj račun je izložen v zadružni pisarnj med poslovnimi urami vsakemu zadružniku na vpogled do občnega zbora.

Upravni odbor.

Kolesa!

samo pri Gorcu!

Palača Ljublj. Kreditne banke

Originalne potrebščine za OPALOGRAPH preservat, fixat in druge potrebščine. Originalne barve in matrice za Gesteteru Cyklostil.

Zastopnik

LUD. BARAGA,
LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 6, I.

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnovejše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

Modna in športna trgovina za dame in gospode

P. Magdič

LJUBLJANA

nasproti glavne pošte.

Telefon int. 438.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priporoča svojo zalogo dežnikov ter sprehajalnih palic
Popravila se izvršujejo točno in solidno.

Priporoča se

modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss

LJUBLJANA, Mestni trg 19.

Razširjajte „Naš Glas“!

Manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5.

Priporočata spomladansko in poletno blago. — Vedno v zalogi perje, puh in žima za blazine od najcenejše do najfinejše vrste. Na obroke proti garanciji uradov.

Zahtevajte in kupujte edino le naše domače

Ciril in Metodove vžigalice

dobijo se povsod. Glavna zaloga pri tvrdki

IVAN PERDAN nasled. v Ljubljani

Priporoča se

I. Korenčan

trgovina pletenin, norimberškega in galanterijskega blaga na veliko in malo.

Velika zaloga volne za pletenje jumperjev, nogavic itd.

Cene nizke — postrežba točna.

Ljubljana, Mestni trg 20.

Najboljši šivani stroji in kolesa edino le

Josipa Petelinca

znamka

Gritzner in Feniks

za rodbino, obrt in industrijo

Ljubljana

Miza Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija

Delavnica za popravila.

Na veliko Telefon 913 Na malo

JOSIP PETELINC, Ljubljana

(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

Priporoča potrebščine za šivilje, krojače, čevljarje, sedlarje, modno blago, pletenine, žepne robce, ščetke, sukance, toaletno blago.

Na veliko!

Telefon 913

Na malo!

Fran Igljč

krojaški atelje

LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. — Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust ali na obroke.

Najnižje

cene!

C. J. Hamann,
Ljubljana

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani

priporoča svojim članom nakup najfinejše bačke moke, sladkorja, kave, olja, masti, riža, testenin, pralnega in toaletnega mila, dišav, južnega sadja in sploh vsega špicerijskega in kolonijalnega blaga. — Pri večjem odjemu izredne cene. — Velika izbira dežnikov in predpražnikov. Izdeluje najfinejše in najtrpežnejše čevlje vseh vrst po meri in naročilu. —

Kdor kupuje v zadrugi, kupuje pri sebi!

Državni uslužbenci, kupujte v

svoji zadrugi!

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.